

εἰαλέονται δὲ αὐτὲς τούτων μηλονότι, οὐτὸν δὲ A Disputant autem de his scilicet, eo quod hæc propria philosophia sunt. Circa idem enim genus, sophistica, & dialectica versatur cum philosophia. Verum philosophia, ab illa vero electione vitæ differt. Dialectica autem est tentativa, de quibus philosophia est cognitiva: sophistica vero apparet, existens vero minimè. Item, contrariorum altera coordinatio priuatio est, & cuncta ad ens, & non ens, & unum & pluralitatem reducuntur: vix status quidem unius est, motus vero, pluralitas. Entia vero, & substantiam ferè cuncti concedunt ex contrariis compositam esse. Omnes etenim principia aiunt esse contraria: quidam, par & impar: quidam calidum & frigidum: quidam finem & infinitum: quidam amicitiam & contentionem. Cætera quoque omnia, videntur reducta ad unum, & pluralitatem. Accipiat autem reductio à nobis, in primis principia, & omnino, & quæ ab aliis, in hæc tanquam in genera cadunt. Manifestum itaque ex his etiam est, quod unius scientia est ens, prout ens est, speculari. Cuncta etenim, aut contraria, aut ex contrariis, principia vero contrarium, unum & pluralitas. Hæc autem, unius scientia, sive secundum unum dicantur, sive non, sicuti fortassis, & veritas se habet. Et quanuis unum multipliciter dicatur, ad primum tamen cætera reducentur: & contraria, similiter. Ac propterea ens est, aut unum non est univarsale, & idem in omnibus, aut separatum, sicuti fortassis non est, hæc nihil minus ad unum, illa vero consequenter. Et propterea, non est geometria, quid contrarium, aut perfectum, aut unum, aut ens, aut idem, aut diuersum sit, speculari, nisi ex supposito. Quod igitur unius scientia, est ens, prout ens est, & quæ ei prout enti insunt, speculari manifestum est: & quod non solum substantiarum, verum etiam eorum, quæ substantias insunt, eadem speculativa est, ac illorum, quæ dicta sunt, & de priori & posteriori, & genere & specie, & toto & parte, cæterisque huiuscmodi.

CAPUT III.

Aπέκτείνον δέ, πότερον μιᾶς ἀτέχες ὅμοια, σφιγξιαν, οὐδὲ τοῦτο τοῖς μεθόπιστος καὶ λουρίψιον ἀξιωμάτων, οὐδὲ τοῖς οὐσίαις. οὐπερέη δῆλον, ὅτι μιᾶς τοῦτο τὸ φιλοσόφου ἡ πρᾶξι τούτων δεῖται. Ἀπαντοῦς γὰρ ἡ κατάρ-
κετος τοῦτο, οὐδὲ ὅλου οὐκέποιται, οὐδὲ τοῦ
ἀλλαγῶν, ὁτιοῦτον τοῦτο πίποιστο. Φανερόν
οὖν οὐκέτι τούτων, ὅτι μιᾶς ὅπερί μις τὸ δύο
διεφύσασι. πάστοις γὰρ ἔχεινται, οὐδὲ εἰσαγόνται.
ἀφοῦ δέ καὶ τὸν ἀναγένετον, τὸ δέ οὐτὸν τὸ πλήν
τελεῖται μιᾶς ὅπερί μις, εἴτε καὶ δέ εὐ-
λέγεται, εἴτε μὴ, ὁποτερέοντος ἔχει τολμήσεται.
ἄλλος δέ οὐκέτι πολλαχοῦ λέγεται τὸ δέ,
πρᾶξις τοῦτον ταῦτα ἀναγένεται, οὐδὲ τὰ
εἰσαγόντα ὄμοια. οὐδὲ διά τοι, οὐδὲ εἰ μή δι-
τὸν δέ τὸ δύο καὶ τὸ δύο, οὐδὲ τοῦτο τὸ πλήν τούτων,
ἢ κατείσονται, ὁποτερέοντος οὐτοῦ τοῦτο τὸ
γεωμετρικὸν διεφύσασι, τὸ δύο εἰσαγόντον, τὸ τέλεον,
τὸ δέ, τὸ δύο, τὸ τέλεον, οὐδὲ τοῦτο, ἀλλὰ τοῦτο
μεθεργάτητον οὐτοῦ διεφύσασι, τὸ δύο τοῦτο τὸ
διεφύσασι. Οὐ πάροιος μιᾶς ὅπερί μις τὸ δύο δέ εὐ-
διεφύσασι, οὐδὲ τὰ δύο ἀρχόντα αὐτῷ δέ δύο, δη-
λον καὶ διά τοῦ μόνον τοῦτο οὐσίαι, ἀλλὰ οὐδὲ τοῦτο
κατεργάτητον οὐτοῦ διεφύσασι, τὸ δύο τοῦτο τὸ
φιλοσόφου, οὐδὲ πρᾶξι τούτων δεῖται. Ἀπαντοῦς γὰρ
ἡ πρᾶξι τούτων δεῖται. Ἀπαντοῦς γὰρ ἡ κατάρ-

F

D

icendum autem est, utrum unius, an alterius scientia est, de iisce, quæ in mathematicis dignitates nominantur, & de substantia speculatori, patet utique quod unius est, & eius, quæ philosophia est, consideratio. Omnibus enim entibus insunt, sed non alicui generi separatim